Ч. 215. Середа 25 вересня (8 жовтня) 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90

Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(Хорватскі збори. — Бурскі ґенерали в Бельгиї. — З балканьского півострова. — Уступлене Росиї в Манджуриї.)

Вчера відбули ся в Загребі збори, скликані хорватским народним сторонництвом. Збори остро осудили противсербскі розрухи з дня 31 серпня, 2 і 3 вересня; ухвалили поставити в соймі внесенє що-до винагороди шкід і страт тим, котрі в часї розрухів потерпіли. Висказано вкінци пересьвідченє, що правительству, котре має цілковите довірє сторонництв, удасть ся завести повний лад і спокій. Збори надіють ся, що всї члени сторонництва ділом і радою причинять ся до того і в інтересї Хорватів і Сербів усунуть всякі причини, які ведуть до таких сумних подій.

Ґенерали Бурів: Девет, Бота і Делярей прибули вчера вечером до Брукселї, витані товпами населеня, яке тисячами зібрало ся на дворци. Жандармерия не могла здержати напору товпи, яка серед окликів в честь ґенералів скружила повіз. Ґенерали поїдуть в середу до Ґандави, звідки повернуть в четвер, і того самого дня від'їдуть до Утрехту в Голяндиї на уродини президента Кріґера. — З балькону готелю, в котрім замешкали ґенерали, виголосив Девет промову. Заявив, що прибувають до Европи, не аби глядати помочи в цїли відзисканя независимости, але аби глядати помочи для покритя шкід і страт, які потерпіли в наслідок війни.

На балканьскім півострові не може втихомирати ся. Звичайно починали ся там розрухи в Македониї, Альбаниї і Старій Сербиї вчасною весною, але перед лїтом втихали. Минувшого року македоньскі ворохобні затягнули ся і на цїле лїто, а в сїм роцї не може там втихомирити ся і в осени, котру то пору уважали там доси найспокійнїйшою Росийска праса уважає ті прояви небезпечним знаком неспокою в державі султана і добачає причини его в ріжних подіях. Перша з тих причин відносить ся до Росиї, якій відомий ватажок Арнавтів, Болетинац, не хоче допустити відкритя росийского консуляту в Митровици і лагодить ся до оружного опору. Хоч опір малої ватаги супротив могутного царства виглядає просто сьмішним, однако в Росиї задивлюють ся на ту справу зовсїм поважно. Характеристично, що як-раз в хвили, коли в Шипцї славлено „царя-освободителя“, ватага Арнавтів поважила ся забрати в полон росийских урядників на турецкій области. Правда, що отоманьска Порта вже дала приказ відділови війска в Солуню і Ускоплю вирушити против Арнавтів, наколиб они опирали ся дальше інсталяциї росийского консуля в Митровици, щоби насильно се вимусити і дати вдоволенє обидженій росийскій повазї.

Однако й то відомо, що Туреччина бачить в Арнавтах сильне заборолo против сербских аґітаций і Росия не може надіяти ся рішучого виступленя Туреччини против них. Ще треножнїйші вісти надходять з Македониї. Всякі революцийні македоньскі комітети оповістили з нагоди торжества в Шипцї зовсїм явно загальне повстанє против Туреччини, щоби з 25-лїтем „визволеня Болгариї“ злучити разом визволенє Македониї. Вже з почином сьвяткованя в Шипцї нападали болгарскі ватаги на місто Водену і околицю, однако були відперті турецкими військами, а заразом вийшов приказ, щоби відділи турецкої краєвої оборони і доповняючі баталїони були на поготові. — З чисто військового становища не виглядає положенє там так грізно. Терен, недостача комунікаций і простір области сприяють вправдї ворохобникам. Однако в загрожених областях розсїяна цїла сїть турецкої залоги, а майже в кождім більшім місті є турецка піхота. Границь від Болгариї пильнують бачно сторожі військові, дрібні відділи пильнують зелїзничих стаций, більших мостів, зелїзниць і доріг, численні патролї протягають улицями і гостинцями. Після всего того можна отже сподївати ся, що македоньскі і альбаньскі ворохобні перед зимою втихомирять ся аж до весни. Однако жерела сеї ворохобнї треба деинде глядїти, як в болгарских і альбаньских ватагах. То річ певна, що Македония сама не має спроможности довести до „визволеня“. До сего потре-

---

ЄГИПЕТСКА ІСТОРИЯ.

(З нїмецкого — Бассана Бея.)

Едвард Шнель був собі молодцем хоч куди. Тому-ж і поява его в „заїздї Кедива“, в Александриї викликала серед громадки туристів незвичайний рух. Єгипетскі банкири, грецкі скарбники, італїяньскі адвокати, панї, беґи і подорожні зі всїх країв, переповняючі заїзд, оказували дружні чемности молодцеви о сталевім поглядї, о рухах рішучих, о чолї поважнім і повнім мрій. Передовсїм жінки не щадили єму ознак горячої прихильности.

Красно одїті в жемчуги та коронки, приятельки богачів, повні залицяня жінки европейских знаменитостей, поважні Англичанки, а навіть мешканки гаремів мали ніжний погляд і солодкий усьміх для красного молодця. Непригомшений поводженем, котрого не шукає Едвард Шнель, ограничає ся на чемнім відданю уклонів, на замінї кількох слів звичайної чемности, незраджаючи ся слївцем щирим, теплїйшим, царює як хмара над ріжнобарвним окруженем. Єсли гадає, що холодним поведенем і уданою байдужностию зможе розоружити загальну цікавість готелевих гостий, то цїлком милить ся. Велика охота зглубленя его „incognito“ збільшає ся що дня.

Одна з пань, жінка европейского достойника, мешкаюча на тім самім поверсї, посуває найдальше недискрецию, і користаючи з забутя барбаріна (служачого-араба), через непримкнені двері заглядає до внутра мешканя Шнеля. Очам єї представляє ся великий куфер, обитий металевими бляшками, красні торби подорожні, богатий прибор фотоґрафічний à la minute, фарби і мягкі плюшові рами, на котрих фонї відбиває ся трийцять портретів фотоґрафічних, вкритих делїкатними кольорами.

Усї портрети представляють образ одної і тої самої женщини, а кождий інакший. Красну стать вкриває подовгаста одежа всхідна о широких рукавах, або великий плащ. З поза непокритого лиця глядять великі очи ґазелї о поглядї солодкім, притягаючім а гордім.

Красна панї то вихиляє головку з вікна карити, то задержує ся перед мечетом в Константинополи, то проходжує ся в саіск під ослоною рожевої парасольки; можна бачити єї в чудовім городї, в товаристві двох невільниць; ся молода жінка глядить сумовито на могилу в Скутарі, або обнимає зором береги Дарданелїв, чи товпи на покладї корабля. Она — все і всюди она! Тут всїдає на білого крепкого осла арабского, там спочиває під тїнию розлогистої пальми, цариці пустинї, дальше глядить на піраміди. Профіль дочки Всходу, повної гідности, краси та делїкатности дає ся бачити також в роботах розпостертих на рамах.

Незвичайний сей вид здивував непомірно цікаву даму. Розуміє ся, того самого дня цїлий „заїзд Кедива“ пізнав овочі єї працї. Від тодї неоден і неодна під час неприсутности Едварда Шнеля підкуповували барбаріна, щоби лиш побачити портрет таємничої незнакомої.

Нікому з мужчин не прийшов на гадку спосіб дізнати імени незнакомої красоти, однак знайшла его одна з пань, впроваджуючи до мешканя Шнеля Арабку Ессед-Ом, котра продавала всїлякі материї та дорогоцїнности при входї до гарему.

— Се портрет дочки Османа Саід паші, вдови шеріфа Алї Белїя, на імя Ганум! — закликала відразу купчиха, додаючи, що красна дочка Всходу повернула недавно в Константинополя, де провела лїто в палатї тїтки Фітне Ганум.

— Справдї, — додала одна з цїкавих, — тепер пригадую собі, що о подорожи вдови шеріфа писало „Ехо з Александриї“. Приїхала на кораблї анґлїйскім.

— На тім самім, що і Едвард Шнель, — замітила одна панї.

— Отже тайна відкрита! Молодець залюблений в княжнї Емінег по уха.

— Треба би дати се пізнати чудовій Єгиптянцї.

— Правда! В пятницю яко в музулманьске сьвято підемо всї до єї палати в Магорембей...

* * *

ба зверхної помочи з тих кругів, яким залежить на тім, щоби на Балкані заворушило ся.

Російский міністер фінансів Вітте виїхав до Манджуриї, а рівночасно покликано на члена ради державної дотеперішного начального команданта окупацийної армії в Манджуриї, Ґродєкова. Берлиньскі дневники доносять, що причиною виїзду міністра на далекий схід були численні мальверзациї при будові зелїзниці; причиною відкликаня Ґродєкова мала бути нездарність, яку виказував при евакуациї Манджуриї. — Евакуация Манджуриї представляє ся в дійсности так: В міру, як поодинокі відділи російских війск відходять з з Манджуриї, правительство творить там узброєні відділи зелізничої сторожи. Ся сторожа має бути чисельно так сильна, як відкликана стала армія, отже 30 тисячів людий. Иншими словами: Росия „уступає" з Манджуриї, але буде в ній дальше панувати при помочи зелізничої сторожи.

Новинки.

Львів дня 7-го жовтня 1902.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував контрольора головної каси краєвої у Львові, Вікт. Розенфельда директором тої каси. — П. Міністер рільництва іменував елева лїсництва Вікт. Костеркевича асистентом лїсництва. — П. Міністер скарбу іменував старшого салїнарного управителя Ерв. Виндакевича і старшого гірничого управителя Ем. Маха радниками гірничими, управителів гірничих Е. Фурдзика і К. Маньковского старшими управителями гірничими; — вкінци касиєра головної каси краєвої у Львові Йос. Робаковского контрольором тої каси.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс концеписта Намістництва дра Генриха Болоз-Антоневича з Горлиць до Чорткова, а практиканта концептового ц. к. Намістництва дра Генриха Русоцкого зі Львова до Бродів.

— **Є. Е. п. президент висшого суду краєвого** др. Ал. Тхоржницкий повернув з відпустки до Львова і обняв урядоване.

— **Ц. к. Дирекция почт і телєґрафів у Львові** оповіщує, що з днем 10 жовтня 1902 буде отворена в Устю зеленім, бучацкого повіта, при тамошнім ц. к. уряді почтовім стация телєґрафічна з обмеженою службою денною.

— **Кінна полїция у Львові** робить вже від кількох днів службу. Касарня сеї полїциї находить ся при ул Чарнецкого напроти уряду митового, де давнїйше була стация пожарників.

— **Конкурси.** Видїл ради повітової в Городку розписує конкурс на посаду окружного лїкаря з осїдком в Дубровици. Річна плата 1200 кор. і 800 кор. на обїзди. Речинець для подань до 10 жовтня. — Уряд міский в Товмачи розписує конкурс на посаду ревізора полїциї. Плата виносить 600 кор. річно і урядовий мундур. — Дирекция почт і телеграфів розписує конкурс на посаду експедиєнта при уряді почтовім в Соколівцї коло Ожидова з речинцем до 18 с. м. — Дирекция закладу карного в Станіславові на посаду дозорци вязнїв з речинцем до 30 жовтня, а також дирекция у Львові на 2 посади дозорців вязниць з платою по 8(0 кор. і додатками активальними по 240 кор. річно і службовим мундуром. Сї послїдні посади застережені в першій лїнії для вислужених підофіцирів.

— **Супружеска драма.** На ратушкову стацию зголосила ся оногди по полудни Катерина Гачовска, жінка сторожа каменичного при площи Краківскій ч. 10, котрій муж підчас колотнечі пробив ножом праву руку. По оглядженю руки дижурним лїкаром, „нещаслива" Катерина, заливаючи ся слезами оповіла цїлу „історию" свого житя: Кілька лїт тому назад вийшла замуж за зарібника Тому Гачовского. Невдовзї дістали ся „до камениці", а маючи значні доходи „з брами", жили собі без журби в любови і згоді. Недавно тому щось „приступило" до мужа і від того часу не було дня, щоби єї не „справ" порядно. Зносила однакож „той допуст", надїючи ся, що „з помочию божою всьо змінить ся і Тома буде лїпший". Тимчасом Тома ставав щораз гірший, найшов собі „любовницю" і гуляв з нею поза домом. В суботу вечером привів Тома любовницю до дому, а жінцї казав виносити ся. „Закрутили" ся сльози в очах Катерині, але уступити не хотїла Муж зразу притих, однак розлючений вже розпочинав без причини сварку. Оногди підчас такої сварки, коли Катерина одержавши кулаком по голові, вхопила за „мітлу". Тома розлючений пробив їй ножом руку. — Катерина по заосмотреню рани лїкарем, пішла лїчити ся до шпиталя. Тома знов поки-що „пестить ся" з любовницею, доки суд не возьме справи в свої руки.

— **Самоубийство.** В Стрию відобрав собі житє адвокат др. Ем. Альтман. Полишив жену і кількоро дїтий.

— **Зухвалість злодіїв у Львові.** Каролеви Павлюкови украв хтось вчера срібний годинник з ланцушком вартости 48 кор. Павлюк підозріває якогось Йосифа Руца, котрий через довший час стояв коло него, а коли Павлюк добачив, що Руц чогось дуже коло него крутить ся, той крикнув до якогось жидка „вистав". Руцу арештовано. — Невислїджений доси злодій вкрав Леокадиї Янковскій із шиї три шнурки коралів вартости 62 корон, в хвили, коли она переходила через улицю Кароля Людвика.

— **Спроневірене на зелізници.** Тшціньский Йосиф, один з касиєрів на двірци Підзамче у Львові, допустив ся спроневіреня і щез без слїду. Тшціньский був від трох лїт асистентом зелізничим, а жив дуже гулящо і грав пристрастно в карти. Від першого жовтня замельдував ся яко хорий і аж по кількох днях показало ся, що Тшціньский забрав гроші з каси і втік. Тшціньский був молодим чоловіком, бо мав ледви двайцять і кілька лїт, а у своїх товаришів називав ся добрим хлопцем і всї его любили. Що він жив понад стан, то всї знали, але загально здогадували ся, що він робить довги. Цїла справа вийшла на верх і показало ся, що Тшціньский спроневірив 6.000 до 7.000 К. Тшціньский не уживав способу практикованого иншими спроневірниками і не користав з т. зв. резервових білєтів, лиш попросту забрав цїлу готівку, яку уторгував за білети через кілька днів, і втік, після приват них вістий до Монако. Дирекция зелізниці зробила зараз донесенє до прокураториї. Могло би комусь здавати ся, як можна було так велику суму лишати в руках молодого, а притім і знаного із своєї легкодушности чоловіка Стало ся то случайно, бо звичайно гроші відбирав що вечера начальник стациї. Треба знати, що при касї особовій на Підзамчу було 2 урядників, кождий з них мав окрему касу і зміняли ся в службі що 24 годин. Але в послїдних часах був другий урядник на урльопі, а Тшціньский заступав его і в тім часї змінив ся дотеперішний порядок у віддаваню каси, з чого Тшціньский скористав і здаєсь вже дня 29 вересня вечером забравши гроші, втік. Того дня по замкненю каси пішов до дому, а на другий день написав до начальника лист, що він трохи нездужає. Позаяк з повідомленя виходило, що Тшціньский лиш хвилево нездоров, то не відбирано каси і так спроневірене на короткий час позістало утаєнє, а тимчасом спроневірник міг втечи. — Другого спроневіреня допустив ся також касиєр особовий, Яков Розенбавм при касї на двірци зелізничім в Переворску, забравши 3998 корон. І в сїм случаю дирекция зелізниць зробила зараз донесенє до

Едвард Шнель спостеріг довкола себе більшу цїкавість, але причин єї не знає і дізнати ся не старає ся.

Вечером, за поворотом до мешканя, заінтриґував его замах опопонаксу, але не застановляв ся над сим довго.

Від самого рана замикає ся в шатрі, віддаленім від міста, або іде в гостину до высоких достойників, кождого вечера всїдає на красного арабчика і минаючи канал Россеті, окружає канал і досягає улиці Могарембей, на котрій красує ся велика палата старинної будови арабскої, окружена тїнистими огородами.

Колише ся легонька „dehabich", а на малій площи, обведеній низеньким муром, засїдає поважна громадка чорних евнухів під проводом найстаршого мурина о широкім лици і цері сьвітячій як політерований гебан. Евнухи віддають поклін гарному кавалїрови і глядять на его коня оком доброго знавця.

— Al hassan gamil (красний кінь) — сказав старший евнух.

Продам его, але не за гроші, — відповідає Едвард Шнель.

— Добре! Поговоримо — сьміють ся евнухи.

Едвард Шнель зсїдає з коня. Евнухи просять, щоби випив з ними чарку чорної кави. Декотрі пробують коня і кажуть, що він на причуд добрий. Чорні сини Нубії оживають і тратять звичайний вигляд поважних сфінксів.

Починають говорити про услівя торгу. Едвард Шнель каже, що прийшла ему охота звидїти огороди, окружаючі египетскі палати. Яко турист рад би пізнати все в округи

— Ба, коли се остро заказане! — кричить один з евнухів.

— Знаю. Інакше я не до вас звертав би ся з своїм бажанєм.

Найстарший евнух каже, що готов сповнити бажане чужинця.

— Добре, добре! Прийди сюда завтра, підчас коли siitis (панї) будуть на проходї. Замкну невільниці і покажу тобі город.

— Одержиш за те сего красного коня! — відповів Едвард.

* * *

На другий день оба зявили ся точно на означенім місци. Чорний Нубієць ждав над берегом каналу

— Спішім ся — сказав — княжна Еміяег разом зі своєю дружиною поїхала до жінки міністра Шеріфа паши.

Перейшли на місток камінний, перекинений через канал, минули два подвіря внутрішні, кілька ґалєрий і вкінци дістали ся до чудного городу. Величезні дерева фіґові творять в нїм тїнисті зводи. Через широкі листя ту і там продирає ся промінь ясного неба такої барви, що єї не знають північні мешканцї Европи.

Рвучі води прудкого потока перепливають через мармурове дно, добігаючи до білого басену, серед котрого колихають ся човенця, уняті в мягкі форми мушлїв та лебедів.

— Наші панї купають ся в тім басені — обяснює евнух.

Едвард слухає его з замішанєм, потирає чоло рукою, міркуючи собі щось завзято. Заглублений в гадках, доходить до фаянсового кіоску, котрого порцелянові ступені сходять аж до дна води.

— Ось ту — додає евнух, приступаючи до молодця — входять наші пані перед купелею.

Едвард Шнель безперестанно підносить очи до гори, то знов спускає долї, вкінци шепче з розясненим лицем.

— Гевреха! Вже знаю. Маю гадку.... — Roch, roch jelle (ідїть, ідїть скорше) — кличе Нубієць, спостерігаючи громадку невільниць, котрі утїкають перестрашені видом чужого чоловіка.

— Що они собі гадали, побачивши мене? — питає ся Едвард.

— Нічого. Взяли тебе за столяра або маляра. Кличу все в подібний спосіб, коли приводжу лише якого ремісника. Але час вертати. Siitis скоро прибудуть.

Едвард Шнель остатним поглядом обнимає город і став, віддає коня евнухови і вертає до Александриї в глубокій задумі.

* * *

Майже від тиждня усї часописи Александриї подали до відомости Египта, що воздухоплавець Едвард Шнель має возвести ся при помочи свого бальона „Eblis" (чорта) в нечувану до тепер височінь. Відїзд наступив з села Рамлєг; бальон має пробувати над Абурігом і озером Мензеляг і має дістати ся до Порт Санду. Часописи Каіра і Александриї суть переповнені подробицями небезпечної виправи

ц. к. Прокураториї в Ряшеві. Як зачувати з достовірного жерела, поліция вже арештувала Розенбавма у Львові в домі Бухштаба, властителя бюра дневників при ул. Кароля Людвика. Кажуть, що Розенбавм має богатих свояків у Львові і в Кракові.

— **Родинний драмат.** В историчнім замку Терзатто коло Реки (Фіюме) прийшло було дня 20 вересня до страшної сцени. Від дня 20 вересня відбувала ся там екзекуцийна ліцитация спадщини по померші́м ґрафі Артурі Ніжан (Nugent); ліцитовано образи, меблї, зброю і так уторговано до кількох днів 20.000 корон. В замку були також ґр. Ляваль Ніжан і его сестра Анна, та переглядали протокол ліцитациї. Підчас того прийшло межи братом а сестрою до острої суперечки. Ґрафиня Анна, знана яко особа дуже нервова, пішла до сусідної комнати, вхопила револьвер і стрілила до свого брата. Ґр. Ніжанови не стало ся нічого; куля свиснула лиш попри саму голову почерез волося і застрягла в стінї. Він тогди отворив вікно і став кликати о поміч. Случайно зачув то якийсь поліцияи і той вбіг до хати та вирвав ґрафини з рук револьвер, в котрім були ще три острі патрони. Ґрафиня сидить і доси в замку під надзором поліцийним.

— **Глухий судия присяжний.** Підчас розправи в однім з віденьских судів прийшло було дня 1 с. м. мимо поважної хвилї до комічної сцени. По вильосуваню судиїв присяжних відбирав предсідатель трибуналу присягу від присяжних. Коли прийшла черга на шестого присяжного, купця Ґіршлєра і він мав повтаряти слова присяги, котру проводив предсідатель, він мовчав. Предсідатель здивований повторив ще раз перші слова присяги, а Ґіршлєр тогди відозвав ся: Я не чую. Аж тепер показало ся, що Ґіршлер дійстно майже зовсім глухий, а судия присяжний повинен преці передовсїм чути. Здавало ся вже, що треба буде розправу відложити, але предсідатель трибуналу порадив собі; він казав глухому присяжному подати крісло і посадив его близько трибуналу, а що глухий мав ще й слухову трубку при собі, то сьвідки мусїли підходити до него і говорити в трубку. В той спосіб переведено розправу до кінця.

— **Помер** Едвард Ґорецкий, радник Намістництва, б. староста в Перемишли, скоропостижно, в Тисьменичанах, в 64-ім році житя.

Господарство, промисл і торговля.

— **Рахунок краєвого товариства кредитового урядників і сьвящеників,** стоваришеня зарестрованого з обмеженою порукою у Львові, за місяць вересень 1902.

Стан довжний:

		Кор. сот.
1. Уділи членів		6.530 10
2. Фонд резервовий		352 15
3. Вкладки щадн.:	Кор. сот.	
а) Стан з поч. вересня	27.210·14	
б) вложено в вересни .	1.721 75	
разом	28.931 89	
в) винято в вересни .	519 27	
Позістає з кінцем вересня .		28.412 62
4. Сальдо побраних процентів .		869 89
5. З рахунку ріжних сторін . .		56 47
6. З рахунку провізиї від посередництва в обезпеч. жит. .		38 14
7. Сальдо коштів адміністрациї .		249 12
Сума . .		36.535 52

Стан чинний:

1. Пожички уділені на скрипта і векслї:	Кор. сот.	
а) стан з поч. вересня	26.800·42	
б) уділено в вересню	6.775·—	
разом .	33.575·42	
в) сплачено в вересню	1.811·04	
Стан з кінцем вересня . . .		31.764 38
2. Льокациї в тов. кред. і банках		3.449 —
3. Движимости		78 80
4. Кошти засноваия		694 81
5. В щадниці почт. (оборот чек.)		100 —
6. Готівка в касі з днем 30 вересня		448 53
Сума . .		36.535 52

Членів прибуло 15, убуло 0, остало з кінцем вересня всіх членів 166 з 183 декларованими уділами в сумі 9.150·— К.

Уділ членьский 50 кор. платний також ратами; вписове 2 кор.

Товариство принимає вкладки щадничі в кождій високі і опроцентовує їх по $4^1/_2$% з піврічною капіталізациєю, пожички уділяє на 7% враз з коштами адміністрацийними.

Дирекция: Ів. Бачиньский, Ал. Сероічковский, Гр. Грозик, о. Т. Лежогубский, др. Яр. Олесницкий.

Адреса: Львів, Ринок ч. 10.

Телеґрами.

Відень 7 жовтня. Бюро кореспонденцийне доносить, що в найблизших днях буде оповіщене скликане ради державної.

Відень 7 вересня. Президент міністрів др. Кербер, міністер скарбу др. Бем-Баверк, міністер торговлї бар. Каль і рільництва бар. Джованеллї повернули нинї рано з Будапешту.

Льондон 7 жовтня. В Дурбанї, в полудневій Африцї, арештовано 40 Бурів, що вернули з неволї з Цейльону, під закидом зради державної.

Ялта 7 вересня. Прибув сюди на покладї „Стандарта" цар Николай з женою і від'їхав до Ливадиї.

Париж 7 жовтня. Ґубернатор острова Мартиніки телеґрафує, що вулькан Мон Пеле все ще викидає дим і чути підземний гук.

Надіслане.

— **Движиму азбуку,** або прилад до образового представленя початкової науки читаня і писаня, видану через п. Гр. Блїя до ужитку в школах народних, набути можна в краєвій витвірчо-гандлевій Спілцї приборів шкільних у Львові, ул. Панька ч. 21 по знижевій цїнї 8 К за комплет.

— **„Краєвий Союз кредитовий"** видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цїнах:

1. Книга довжників . . .	аркуш	по	10	сот.
2. Замкненя місячні 2 штуки . .		„	5	„
3. Інвентар довжників .	аркуш	„	5	„
4. „ вкладників	„	„	5	„
5. „ уділів .	„	„	5	„
6. Книга головна	„	„	10	„
7. „ ліквідацийна .	„	„	10	„
8. „ вкладок щадничих	„	„	10	„
9. „ уділів членьских	„	„	10	„
10. Реєстр членів	„	„	10	„
11. Зголошеня о позичку	штука	по	2	„
12. Виказ умореня позички	„	„	2	„
12. Асиґнати касові	„	„	1	„

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзї кредитовім" у Львові, Ринок ч. 10 I. поверх.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

Пригадують між иншими страшну смерть Шарля Леру, котрий в р. 1889 випав з бальону і утопив ся в заливі Ревля.

Цікавість, зворушену новою пробою, застрюе вість, що воздухоплавець спробує при тїй случайности машину власного винаходу, що має зреформувати комунїкацию в воздусї і розвяже задачу керми бальоном.

Молодця окружає нове сяєво неустрашимої відваги. Від властий місцевих одержав потрібну скількість вояків до робіт коло бальона. Він видаєсь певним свого. Слідуючий день має увінчати его діло.

В тім самім часї мешканки „заїзду Кедива" вибирають ся до княжни з проектованою гостиною, вдоволені, що есїй, о котрім прийде ся їм говорити, зістав лицарем дня, предметом загального заінтересованя.

Княжна Еміне приймає їх в білій сали, окрашеній різьбами. Сьвітло падає з гори через копулу, заслонену склом о взористих десенях арабских в видї зьвізд. Синї аксамітні канапки, окружаючі покій відбивають від мозайкової підлоги, вбраної перскими килимами.

Княжна сидить на дивані з рожевої материї, тканої золотом. Довкола неї в дорогих скриночках блестять намиста зі смараґдів, шафірів та диямантів. На лици доньки Всходу царствує незколочений спокій. Зір еї має байдужну повагу старинних цариць Египту. Оповіданя та сплетнї маленьких не досягають до неї. Чи хоч їх чує або розуміє задумана та потонувша в снах о минувшости?

Отець еї був арабским князем, мати виводить рід від старинного племени египетского. Предки еї держали булаву, а могили їх лежать в долині Теб.

І щож можуть еї обходити чуда цивілізациї европейскої? Она ненавидить сю цивілїзацию тому, що приписує еї розвалини Египту і его упадок.

Уважає себе за з обиджену королївну і оповита ослонами, не хоче о нічім знати, що діє ся на поступом зазначеній земли. Коли тії оповідають а воздухоплаваню і зборі еї портретів, відповідає, що сей джавр є зухвальним очайдухом, і що переплатив би недіскретнї фотоґрафії житєм, як би еї отець або муж не лежали вже в сирім гробі. Розмову переривають повільні, повні сумного ритму танцї і сьпіви невільниць, а по его скінченю подають паням европейским на срібних підносах білий лікер, означаючий, що послухане вже скінчене. Европейскі вихиляють пугаря, віддають всхідний поклін, прикладаючи руку до голови і серця.

Княжна, полишена сама, покриває лице довгим вуалем, зі срібної ґази і звертаючись в сторону Мекки, розпочинає молитись за Іслям і его побіду над невірними. Просить свого Бога о покаране джавра, що осьмілив ся зняти сьвятотатскі фотоґрафії з еї астати, обиджуючи нечистим поглядом достойність княжни, женщини і завоальованої магомеданки.

(Конець буде).

МІД **десеровий сьвіжий** курацийний, з власної пасіки, 5 кл'р. 6 К 60 с. franco. **Коріневич, ем. учит. Іванчани.**

Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних. В тій аґенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тижднєвника ілюстрованого". До „Народної Часописи" і „Ґазети Львівскої" може принимати оголошеня виключно лиш та аґенция.

„FOTOGRAFISCHE MITTHEILUNGEN"

єдинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотоґрафії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 фениґ. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

„NEKTAR"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставці Австро-Угорщини. Доставці Двора царско-росийского

Надворні доставці кор. Вел. королів: Греции, Швеции і Норвеґії, Бельґії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи.

Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цїнник.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Вага скачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

Дуже величавий образ комнатний представляючий

„ПРИЧАСТЄ"

мальований артистом Єзерским в природних красках. Величина образа 55×65 цтм. Цїна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою. Набути можна у

Антона Хойнацкого Львів, ул. Руска ч. 3.

Інсерати

(„оповіщеня приватні") до „Ґазети Львівскої", „Народної Часописи" і всїх инших часописий принимає виключно лиш ново отворена „Аґенция дневників і оголошень" в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене виданє, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і планів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолїтоґр., **280** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, єдинокого в загальній лїтературі, есть лїтературним явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплєтї, всї томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель французкий).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).